

Odlišné stanovisko sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej

Podľa § 32 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov pripájam svoje odlišné stanovisko k nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) č. k. PL. ÚS 17/2014-132 z 22. júna 2016 (ďalej len „nález z 22. júna 2016“), ktorým ústavný súd v konaní o návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky vo veci namietaného nesúladu § 26 ods. 23, 24, 25 a 26 a § 29 ods. 13 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 221/2013 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), s

- čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 1 a 3, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 30 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 2, čl. 59 ods. 1 a čl. 123 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“),

- § 3 ods. 1 a 6 a § 6 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

- § 2 písm. a) bodom 12, § 26 ods. 5 a § 27 ods. 1 a 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

- § 3, § 11 ods. 1, § 12 ods. 1 a § 40 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o regulácii“) a

- § 2 ods. 1, § 3 ods. 2 a § 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov

rozhodol tak, že vyslovil, že § 26 ods. 23 napadnutej vyhlášky v časti *„a to aj v prípade, ak takýto výrobca elektriny nemá s prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy uzatvorenú zmluvu o prístupe do distribučnej sústavy a distribúcii*

elektriny“ nie je v súlade s čl. 13 ods. 1 písm. a) v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 123 ústavy a v spojení s čl. 1 dodatkového protokolu, a vo zvyšnej časti návrhu skupiny poslancov nevyhovel.

Väčšina pléna ústavného súdu sa v danej veci podľa môjho názoru nevyrovnala s kľúčovou ústavnoprávnou stránkou problému, a to, či napadnuté ustanovenia vyhlášky sú vydané v súlade s čl. 123 ústavy a so splnomocňovacím ustanovením [§ 40 ods. 1 zákona o regulácii pozostáva z písmen a) až n), napr. či svojím obsahom napadnuté ustanovenia neprekračujú rozsah zákonného splnomocnenia]. Tento aspekt posúdenia akoby väčšina pléna prehliadla, resp. ho vo vzťahu k napadnutým ustanoveniam vyhlášky vôbec neidentifikovala. Záver väčšiny pléna vyslovený v odôvodnení tak zostal bez akejkoľvek bližšej špecifikácie a identifikácie vo vzťahu k splnomocňovacím ustanoveniam, ktoré sú v § 40 ods. 1 zákona o regulácii, čo považujem v konaní o súlade právnych predpisov vo všeobecnosti za základný ústavný a legislatívny aspekt pri posudzovaní súladu vykonávacieho právneho predpisu vydaného na základe splnomocňovacích ustanovení v relevantnom zákone, na čo bol v danom konaní nakoniec vytvorený reálny priestor. Väčšina pléna namiesto toho pomerne veľký priestor venovala polemike o možnom prieskume vyhlášky v konaní podľa čl. 125 ods. 1 ústavy, akoby ponúkajúcu sa možnú aj jednoduchšiu argumentačnú líniu „založenú“ na čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 (ktorá by sa tu naozaj hodila) a čl. 123 ústavy opomenula.

Väčšina pléna sa síce podrobne zaoberala ústavnoprávnym posúdením napadnutých ustanovení vyhlášky (predovšetkým časťou textu § 26 ods. 3) a dospela k záveru uvedenému vo výroku nálezu, ale celkom rezignovala na kvalitatívne „hlbšie“ posúdenie ďalších napadnutých ustanovení vyhlášky predovšetkým so splnomocňovacím ustanovením (§ 40 ods. 1 zákona o regulácii). Nazdávam sa, že ústavný súd v náleze z 22. júna 2016 nevyjadril svoj ústavnoprávny názor v bode 22.2 odôvodnenia na vzťah § 26 ods. 24 vyhlášky k splnomocňovaciemu ustanoveniu § 40 ods. 1 zákona o regulácii a k čl. 123 ústavy a že odôvodnenie k § 26 ods. 25 a 26 vyhlášky v bodoch 22.3 a 22.4 obsahuje

len konštatovanie, že „*tejto úprave nemožno vytknúť... nesúladi s čl. 123 ústavy*“ bez vzťahu napadnutých ustanovení vyhlášky k relevantnému splnomocňovaciemu ustanoveniu zákona o regulácii a k čl. 123 ústavy. Bez príslušnej ústavnoprávnej argumentácie demonštrujúcej súlad s § 40 ods. 1 zákona o regulácii a čl. 123 ústavy je aj § 29 ods. 13 vyhlášky, v bode 25.5 odôvodnenia deklarujúcej len záver, že „*Ustanovenie § 29 ods. 13 vyhlášky o cenovej regulácii tak upravuje iba spôsob výpočtu platby za prístup do distribučnej sústavy uhrádzanej výrobcami elektriny na základe uzatvorenej zmluvy o prístupe do miestnej distribučnej sústavy, čím sa nedostáva do rozporu... ani s... čl. 123 ústavy...*“ (bez posúdenia súladu s čl. 40 ods. 1 zákona o regulácii, pozn.).

Vzhľadom na z môjho hľadiska nedostatočné vyrovnanie sa s kľúčovými otázkami spojenými s posudzovaním súladu vykonávacieho právneho predpisu – napadnutých ustanovení vyhlášky s právnym predpisom vyššieho stupňa právnej sily – zákonom o regulácii, na základe ktorého splnomocňovacieho ustanovenia bol vydaný, ako aj s čl. 123 ústavy som nemohla súhlasiť s rozhodnutím väčšiny pléna, pretože tento aspekt preskúmania napadnutého právneho predpisu považujem vo všeobecnosti za základnú ústavnoprávnú otázku legislatívnej povahy (akúsi ústavnoprávnú abecedu legislatívy), na ktorú prislúcha odpovedať ústavnému súdu predovšetkým v konaní o súlade právnych predpisov. V zhode s týmto mojím právnym názorom, ktorý som vyjadrila svojím hlasovaním, som považovala navyše za potrebné pripojiť k nálezu z 22. júna 2016 aj toto moje odlišné stanovisko.

V Košiciach 22. júna 2016